

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ved afgørelsen af, om der skal foretages reduktion, skal vælges den for boligtageren gunstigste kombination, det vil sige enten det antal værelser, der er i boligen, eller det antal værelser, der svarer til de fastsatte arealgrænser.

Således vil en 3-værelses bolig på 60 m² blive betragtet som en 2-værelses lejlighed, mens en 4-værelses bolig på 70 m² efter forslaget vil blive betragtet som en 3-værelses lejlighed. Hvis beboelsesarealet overstiger 90 m², skal det faktiske værelsesantal anvendes.

Arealgrænserne er fastlagt på grundlag af oplysninger fra BBR-registret om antallet af boliger fordelt efter værelsesantal og beboelsesareal.

Beboelsesarealet skal opgøres på samme måde som anvendes i BBR-registret, nemlig som lejlighedens bruttoetageareal.

Iøvrigt henvises til almindelige bemærkninger

til lovforslaget og til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om boligydelse.

Til nr. 2.

Forslaget indebærer, at det fremtidig er maksimumsgrænsen for den årlige boligsikring, og ikke den beregnede boligsikring til husstande med stærkt bevægelseshæmmede personer, der forhøjes med 50 pct. Herved sikres det, at kun lejere, der på grund af deres handicap har måttet leje sig ind i det nye – og dermed typisk dyre – byggeri, har mulighed for at opnå den specielt gunstige boligsikring. Bestemmelsen bringes ved lovforslaget i overensstemmelse med boligydelseslovens regler, jfr. de almindelige bemærkninger ovenfor.

Til nr. 3 og 4.

Forslagene tilsigter at rette trykfejl i lovtæksten.